

Festa Major

Si avui Ciutat t'enjoies en la festa
i rius en la gatzara del moment
mantindrem al cor aquella aresta
que adés era la causa d'un lament?

Si avui Ciutat et mostres habillada
talment com una núvia en l'himeneu
aniríem amb l'ànima esquinçada
fent sols del dolor un corideu?

Si avui Ciutat, ets tota una musca
qui no coneix el so mal averany
fariem llastimosa ploramica
contante l'acritud del nostre plany?

Oh! no Ciutat. Si avui per tu n'és dia
de joia i de deliri embragador
també el nostre cor volem que sigui
excelsa i esclatan Festa Major

Si rius riurem també: si t'engalanes
tambe engalanarem el nostre esperit
disfrutarem les vanitats mundanes
i llençarem les penes a l'oblit.

R. PLA CORAL

Migranya

Donar deu mil voltes
i tornar a ensopegar amb el teu record fosc.

—T'agrada la pluja?

—No ho sé.

Rius, i jo parlo i ploro.
Has estat massa temps al meu costat,
donant-me fort la mà
cada dia.

—De què sents olor?

—D'escudella.

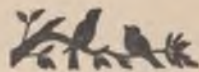
—Doncs jo, de naps.
M'ajudaves a caminar de pressa,
sense mirar enrera,
i a collir els gailarets
de la vorera.

—Ets una mica ximple.

—No em diguis això.

Però de sobte t'has posat
a córrer
i m'he quedat amb el pom de flors
e la mà,
arrossegant els peus.

M.ª DOLORS CONGOST (1969)

1

Deixarem la porta oberta
per si passa un pobrissó
i una llàntia ben desperta
als peus de Nostre Senyor.
Sense enuigs i sense pressa,
farem vida al nostre albir,
sense planys i sense fressa,
fins a l'hora de morir.

2

Com una flor, pel juliol marcida,
m'ha caigut a la falda un pobre ocell.
Perdut del niu, tot freturós de vida,
la boca enorme i la ploma pansida,
m'ha mirat trist com demanant consell.

3

Blanca allau d'amor diví
que de l'infinit davalles,
arrossega'm també a mi
per seguir-te en ton camí
en eternes esponsalles.
Per l'avui i pel demà,
si a través de la tempesta
em dones, Jesús, la mà,
tot avenc se'm farà pla
i el mori em serà una festa.

JOSEP M.^a DE VAYREDA

Madrigals d'amor

EL DE LES NOIES FRANQUES

Paraula franca, somris franc,
llavis carmins i nines blaves,
rostre formós, figura esbelta
haveu mon cor harmonitzat
amb vostres gràcies.

Dintre l'ergàstula bleixanta
de desigs i sentiments
hi haveu bastit un altar ample
tan ample
que per a totes duc amor
dins de l'ergàstula bleixanta.

EL DE L'AMOR PERDUT

Rossinyolet que cantes
entre profund silenci
d'un entre lluc verdós
m'encanta ta veu melosa
i se'm reviu l'amor
l'amor perdut que dic:
No puc oir-lo
pero que li obro el cor.

A. DOT ARXER

Al malaguanyat amio en Joaquim Vayreda

Aimadora del teu art,
Barcelona, la Comtessa,
amb el segell de l'honor
les teves glòries remembra.
I volguent fer-te immortal
t'ha donat un pedestal
fet d'amors de nostra terra.

Quan avui, oh bon amicl,
vegis amb trista anyorança
el trist rodolar del plor
cara avall de cent mirades,
aleshores, commogut,
tu diràs:—Jo hi he viscut
amb aquests, tots són de casa.

JOSEP SOLER I COLOMER

